32004D0014

DECIZIA CONSILIULUI
din 22 decembrie 2003
de modificare a celui de-al treilea paragraf (Criterii de bază pentru examinarea cererilor) din partea V din Instrucțiunile consulare comune

(2004/14/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 789/2001 al Consiliului din 24 aprilie 2001 care rezervă Consiliului competențele de executare în ceea ce privește anumite norme metodologice și proceduri de examinare a cererilor de viză [1],

având în vedere inițiativa Republicii Italiene,

întrucât:

(1) Cu ocazia consiliilor europene de la Tampere, Laeken, Sevilla și Salonic, statele membre au fost invitate să continue dezvoltarea unei politici comune în materie de vize și să consolideze cooperarea consulară locală între misiunile lor din țările terțe.

(2) O analiză a datelor privind imigrarea clandestină a arătat că vizele de scurtă ședere (turism, afaceri, studii, muncă sau vizitarea familiei) sunt utilizate cel mai frecvent pentru a intra în mod legal pe teritoriul părților contractante la Convenția Schengen înainte de a intra în clandestinitate după expirarea vizei.

(3) Pentru evaluarea riscului de imigrare, se dovedește a fi necesară consolidarea cooperării consulare locale în ceea ce privește stabilirea documentelor complementare și/sau suplimentare care trebuie solicitate în scopul eliberării unei vize și în ceea ce privește adoptarea unor mecanisme comune care să urmărească depistarea mai eficientă a documentelor false sau falsificate.

(4) Printre diverșii factori care stau la baza evaluării riscului de imigrare, rezultatele interviului la care este supus solicitantul de viză de către misiunile diplomatice sau consulare au, de asemenea, o importanță fundamentală.

(5) Prin urmare, misiunile diplomatice și consulare ar trebui să își poată exercita mai eficace competența care le revine de a evalua riscul de imigrare.

(6) În conformitate cu articolele 1 și 2 din protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are nici o obligație în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale. Ținând seama de faptul că prezenta decizie dezvoltă *acquis*-ul Schengen în temeiul dispozițiilor prevăzute în partea a treia titlul IV din Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca, în conformitate cu articolul 5 din respectivul protocol, decide, în termen de șase luni de la data la care Consiliul adoptă prezenta decizie, dacă transpune sau nu prezenta decizie în legislația sa internă.

(7) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen în sensul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene, Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la transpunerea, punerea în aplicare și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen [2], care intră în sfera de aplicare a articolului 1 punctul (A) din Decizia 1999/437/CE a Consiliului [3] privind anumite norme pentru aplicarea respectivului acord.

(8) Prezenta decizie reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind cererea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la punerea în aplicare a unora dintre dispozițiile *acquis*-ului Schengen [4]; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are nici o obligație în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.

[1] JO L 116, 26.4.2001, p. 2.

[2] JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

[3] JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

[4] JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

(9) Prezenta decizie reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind cererea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile *acquis*-ului Schengen [1]; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are nici o obligație în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.

(10) Prezenta decizie reprezintă un act care se întemeiază pe *acquis*-ul Schengen sau care se referă la acesta, în sensul articolului 3 alineatul (2) din Actul de aderare din 2003,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Al treilea paragraf (Criterii de bază pentru examinarea cererilor) din partea V din Instrucțiunile consulare comune se înlocuiește cu textul următor:

„Misiunea diplomatică sau oficiul consular își asumă întreaga răspundere cu privire la evaluarea riscului de imigrare. Examinarea cererilor are ca scop depistarea solicitanților care încearcă să intre și să se stabilească pe teritoriul statelor membre, folosind ca pretext vizele de turism, afaceri, studii, muncă sau vizită familială. În acest scop, este necesar să se acorde o atenție deosebită «categoriilor de risc», șomerilor, persoanelor fără o sursă stabilă de venit etc. În același scop, interviul cu solicitantul, prin care se urmărește stabilirea scopului călătoriei, este de o importanță fundamentală. De asemenea, se pot solicita documente justificative suplimentare, a căror natură se stabilește, dacă este posibil, în cadrul cooperării consulare locale. Misiunea diplomatică sau oficiul consular trebuie să se bazeze totodată pe cooperarea consulară locală pentru a-și consolida capacitatea de detectare a documentelor false sau falsificate, prezentate în sprijinul anumitor cereri de viză. În cazul în care există suspiciuni privind autenticitatea documentelor și a actelor justificative prezentate, inclusiv în ceea ce privește veridicitatea conținutului lor, precum și fiabilitatea declarațiilor obținute în urma unui interviu, misiunea diplomatică sau oficiul consular nu eliberează viza.”

Articolul 2

Prezenta decizie se aplică din data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează statelor membre, în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene.

Adoptată la Bruxelles, 22 decembrie 2003.

Pentru Consiliu

Președintele

A. MATTEOLI

[1] JO L 64, 7.3.2002, p. 20.